

Kozalak

– Gökdeniz · 18 Ağustos 2020

KOZALAK/fabl

Aptal
Aptal
Aptal karga düşürdü beni
Ucuz da kurtuldum hani
Koca kozalaktan, bir ben düştüm toprağa
E, ama üstümü örten olsa bari
Yem olmak var burada
Çoluğa çocuğa..
Şurada saklansam,
İlk yağmurlara kadar
Hayır
İliklerime kadar ıslanmak değil tasam
Bahara kadar payidar,
Baharla bahtiyar olsam
Sırtıma vuran her damlada
Derine gömülsem daha, daha
Hi hii
Karıştım toprağa..
Biraz daha ısınsın toprak
Tutamayacağım kendimi,
Göbeğim çatlıyor bak
Aşıyorum bendimi
Hangi yöne gitsem ki?
Aşağısı karanlık, ıslak
Yukarısı parlak
Gerilip gerilip atlamak gibi..
Ne kadar zorlasam dibi,
Daha yukarıda buluyorum kendimi
Silkinip buluştum güneşle
Yukarıdan aldığımı, hoopp aşığıya
Hem derine iniyorum, hem çıkıyorum yukarıya

Şu yukarıdaki hergele,

Dalından düştüğüm çam olmalı
Hiç aşağı bakmıyor, nasıl da havalı
Etrafta bir sürü ot
Ne yabani şeyler
Siz kışın çürürsünüz
Ben yaz kış büyürüm
Başım göğre erer görürsünüz
Heyy hey, özgürüm, hürüm

Bu ne böyle bana doğru gelen
Kocaman ağzı açılıp kapanıyor
Neden ki, ayrık otları
İki büklüm yatıyor?
Durun, durun..!
Ben ayrık değilim, Çamım
Koca ağaç olmak amacım
Ahh
Sefil karga
Bak, sana yem olmadım
Çim makasının ağzındayım..
Seri katil bu makas
Çam devirecekler, yetişin bayım..!
Ben bu ormanın,
Geleceğine adayım..
Çok yanar mı acaba, biçilirken canım?
Bayım.. bayım..!
Kıymayın, ben de canım..
Ahh..
Ahh..

erol başçı